

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobkyně: **V. K.**, narozená dne X.
bytem X.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední
Čechy**
sídlem Sokolovská, 855/225, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 28. 6. 2016, č. j.: X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Krajského soudu v Praze a postoupenou Městskému soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 28. 6. 2016, č. j.: X, jímž bylo podle ustanovení § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘ“) zamítnuto žalobkynino odvolání a potvrzeno rozhodnutí Pražské správy sociálního zabezpečení (dále jen „PSSZ“) ze dne 28.4.2016, č. j.: X, jímž žalobkyni nebyla přiznána výplata nemocenského po uplynutí podpůrcí doby dnem 20. 4. 2016.
2. Žalobkyně v žalobě namítala, že se závěrem napadeného rozhodnutí nelze souhlasit, u žalobkyně bylo možné očekávat zlepšení zdravotního stavu, což potvrzují lékařské zprávy Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

ošetřující lékařky MUDr. M. A. a psychoterapeuta Mgr. J. V., lékař Lékařské posudkové služby (dále jen „LPS“) měl z těchto zpráv vycházet. Nevypacení dávek na ni působí negativně a zaviňuje její sociální vyloučení. Překvapivé byly i informace, které jí sdělil správní orgán, lékař LPS si ve svých tvrzeních odporuje, nebyla jim poskytnuta kopie zápisu z jednání. Jejich odvolání jim bylo jako předčasné vráceno, i tak mělo být projednáno. Pracovnice žalované v odvolacím řízení se jim nepředstavila. Manžel byl účastníkem řízení, a to dle SŘ, avšak manžel byl z jednání vyloučen; na uvedeném setkání s pracovnicí žalované nebyl vyšetřen její zdravotní stav. Celé jednání bylo vedeno ve slovenštině. Nebyla jim dána kopie o jednání, ač o ni žádali. O možnosti přezkumného řízení nebyla žalobkyně v napadeném rozhodnutí poučena, v poučení není ani informace o možnosti soudního přezkumu. Zdravotní stav na základě odvolání proti rozhodnutí lékaře LPS potvrzoval stejný lékař; z odůvodnění lékařského posouzení není zřejmé, jaký důvod vedl lékaře ke změně stanoviska, tj. nesplnění kritérií ustanovení § 27 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZNP“), když je dříve splňovala a výplata nemocenského jí předtím byla prodloužena.

3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.
4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovila s žalobou nesouhlas. Napadené rozhodnutí je zákonné. Bylo postupováno na základě posouzení žalobkynina zdravotního stavu lékařem LPS. Zdravotní stav žalobkyně byl předmětem zkoumání i v odvolacím řízení, a to se stejným výsledkem. Posudek v odvolacím řízení byl vypracován na základě vícera lékařských nálezů, zdravotnická dokumentace byla dostatečná a tuto skutečnost nerozporeovala při ústním jednání ani žalobkyně. Bylo postupováno řádně; stanovisko ošetřujícího lékaře je jen jedním z podkladů. Dalšími lékařskými zprávami není lékař LPS vázán. V záznamu o jednání není nic o tom, že by nebylo připuštěno účastenství jejího manžela. Není povinností žalovaného poučit účastníky o možnostech soudního přezkumu. Zdravotní stav žalobkyně byl v odvolacím řízení posouzen znovu, lékař, který se zdravotním stavem zabýval v prvoinstančním řízení, se pouze vyjádřil. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
6. Soud ve věci rozhodl při jednání, protože na jeho nařízení žalobkyně trvala.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 6. 4. 2016 podala žalobkyně u PSSZ žádost o výplatu nemocenského po uplynutí podpůrní doby. V žádosti mj. uvedla, že se jí v posledním měsíci navrátily úzkostné stavy, téměř každý den trpí úzkostmi; úzkostné stavy jsou někdy celodenní a masivní.
8. Podle výpisu ze záznamu o jednání vedeném u LPS Okresní správy sociálního zabezpečení v Berouně dne 20. 4. 2016, č. j.: LPS/2016/1091-BE_CSSZ, nelze u žalobkyně očekávat, že v krátké době po uplynutí podpůrní doby nabude pracovní schopnost, a to i k jiné než dosavadní pojištěné činnosti.
9. Rozhodnutím PSSZ ze dne 28. 4. 2016, č. j.: X, nebyla žalobkyni přiznána výplata nemocenského po uplynutí podpůrní doby dnem 20. 4. 2016.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

10. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí se žalobkyně odvolala. Jak vyplývá z vyjádření ze dne 20.5.2016, č. j.: LPS/2016/1091-BE_CSSZ, LPS Okresní správy sociálního zabezpečení v Berouně setrvala na svém stanovisku.
11. Podle posudku LPS žalované o zdravotním stavu žalobkyně ze dne 22. 6. 2016, č. j.: LPS/2016/620-NR-STC_CSSZ, byly k posouzení zdravotního stavu jako podklady využity spisová dokumentace prvoinstanční LPS, tiskopis ze dne 19. 2. 2016 vyplněný lékařkou MUDr. M. A., psychiatrické vyšetření stejnou lékařkou ze dne 16. 3. 2016 a zpráva MUDr. R. B. ze dne 11. 2. 2016; využit byl i profesní dotazník ze dne 27. 1. 2016. Shromážděná dokumentace byla shledána dostatečnou pro řádné posouzení všech skutečností. Žalobkyně má trpět X. Podle posudku je žalobkyně X. a dalšími chronickými obtížemi, pravděpodobnost brzkého návratu na původní pracoviště je velmi malá a nelze předpokládat, že dojde k plnému uzdravení. Závěr prvoinstančního posudku není vadný. Žalobkynin zdravotní stav k datu vydání prvoinstančního rozhodnutí neodpovídal stavům, u nichž lze prodloužit výplatu nemocenského po uplynutí podpůrné doby. Závěrem posudek konstatoval, že žalobkyně není pojištěncem, u něhož lze ve smyslu ustanovení § 27 a § 66 odst. 1 ZNP očekávat, že v krátké době po uplynutí podpůrné doby nabude pracovní schopnost, a to ani k jiné než dosavadní pojištěné činnosti.
12. Následně žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím odvolání zamítla a potvrdila prvoinstanční rozhodnutí.
13. Dále soud přistoupil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.
14. Soud předně neshledává závěr napadeného rozhodnutí vadným. Žalovaná se opřela o posudek LPS, jenž byl vypracován v rámci odvolacího řízení. Posuzovat zdravotní stav pro účely výplaty nemocenského po uplynutí podpůrné doby je povolána LPS; jiné lékařské zprávy bývají obvykle jen dílčí, přičemž lékaři, kteří je sepisují, neposuzují zdravotní stav přímo s ohledem na ZNP. Jak zpráva ošetřující lékařky MUDr. M. A., tak zpráva psychoterapeuta Mgr. J. V. nejsou cílené na komplexní posouzení dle ZNP; soud proto též nevidí důvod provést tyto zprávy jako důkaz, a to jak pro jejich irelevanci, tak zejm. nadbytečnost. Krom toho zpráva ošetřující lékařky je velmi stručná a druhá zpráva je psána psychoterapeutem, tzn. osobou bez lékařského vzdělání.
15. Z posudku LPS žalované vyhotoveného v odvolacím řízení je zřejmé, že byl žalobkynin zdravotní stav pečlivě posouzen na základě dostatečných podkladů (mj. i zprávy ošetřující lékařky) a závěry vyšetření byly řádně promítnuty do posudkových závěrů. Zpracovaný posudek je logický a působí věrohodně. Z tohoto důvodu soud neakceptoval důkazní návrh na další zjišťování žalobkynina zdravotního stavu; ostatně např. osobní vyšetření žalobkyně by ani nemohlo být relevantní, neboť by jím nebylo možné zjistit zdravotní stav ke dni vydání napadeného rozhodnutí.
16. Žalovaná se následně o posudek LPS vyhotovený v odvolacím řízení opřela a shledala žalobkyninu situaci jako nesubsumovatelnou pod ustanovení § 27 ZNP. Takovému postupu ani posouzení nemá soud co vytknout.
17. Jde-li o obavy ze sociálního vyloučení, může se žalobkyně ucházet o jiný druh dávek, příp. může využít sociálního poradenství. Tato žalobní námitka ale nemá vliv na napadené rozhodnutí, jehož jádro tvoří okolnosti žalobkynina zdravotního stavu.
18. Pokud jde o tvrzená dílčí pochybení správního orgánu, žalobkyně je v řízení nikterak neprokázala. Krom toho se jednalo o dílčí pochybení, jež nemohla mít sama o

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

sobě podstatný vliv na závěry žalované. Jak uvedeno výše, jádrem rozhodování byl žalobkynin zdravotní stav, který je dostatečně reflektován ve vyhotoveném posudku; žalovaná se pak toliko opřela o posudkové závěry.

19. Přesto se soud vyjádřil k některým tvrzením konkrétně. Z posudku vyhotoveného v prvoinstančním řízení nevyplývá, že by si posudkový lékař protiřekl, jeho závěr je kategoricky jasný. Co se týče neposkytnutí kopie zápisu z jednání, žalobkyně tuto skutečnost neprokázala, zároveň ani neuvedla, jak konkrétně se tato okolnost měla promítnout do závěrů napadeného rozhodnutí. Žalobkyně podala odvolání, které žalovaná dostačujícím způsobem vypořádala, není proto relevantní, že žalobkyni bylo v této věci předčasné odvolání vráceno zpět. Není rovněž zřejmé, proč by měl být žalobkynin manžel účastníkem řízení ve smyslu ustanovení § 27 SŘ; v řízení bylo rozhodováno pouze o dávkách nemocenského pojištění žalobkyně, nikoliv jejího manžela, za takových okolností nemusel správní orgán manželovu účast při jednání připustit. Žalobkynin zdravotní stav byl v odvolacím řízení řádně posouzen, povinností LPS žalované nebylo žalobkyni znovu osobně vyšetřit, když bylo možné vyjít z dostačujících listinných podkladů. Vedení jednání ve slovenštině nebylo prokázáno, protokol o jednání je vyhotoven v českém jazyce; žalobkyně nezmínila, jakou měla mít tato skutečnost vliv na posouzení jejího zdravotního stavu a na závěry žalované. Soud souhlasí s žalovanou, že nebylo její povinností poučit žalobkyni o možnosti dát podnět k přezkumnému řízení ani podat žalobu k soudu; ostatně žalobkyně proti napadenému rozhodnutí z procesního hlediska perfektní žalobu podala. Není pravdou, že by žalobkynin zdravotní stav posuzoval stejný lékař v prvoinstančním i odvolacím řízení; lékař LPS Okresní správy sociálního zabezpečení v Berouně se pro účely odvolacího řízení toliko vyjádřil, zda na svých závěrech trvá, v řízení o odvolání však neměl přímý vliv na posouzení žalobkynina zdravotního stavu. V rámci posouzení zdravotního stavu byl posuzován stávající stav, pro věc nebylo podstatné, jak byla žalobkyně hodnocena v minulosti; minimálně posudek LPS žalované vyhotovený v odvolacím řízení dostatečně přesvědčivě a logicky odůvodňuje, proč nelze očekávat, že žalobkyně v krátké době nabude pracovní schopnost.
20. Žalobkyně při ústním jednání nově namítala, že i přes závěry posudku, podle nichž nebylo možné v krátké době očekávat nabytí pracovní schopnosti, byla nucena v krátké době do zaměstnání nastoupit. Soud k této námitce nepřihlédl, neboť nebyla uplatněna ve lhůtě pro podání žaloby. Nový žalobní bod mohla žalobkyně uplatnit pouze ve lhůtě pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 s.ř.s.).
21. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 SŘS. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřipustná.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

Praha 9. srpna 2019

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.